

Udvalgets Mening kan vedtages uden Uretfærdighed mod Broeieren, maatte selvfølgelig gjælde saavel for Broerne paa de større Bøite som paa de offentlige Bøite og vilde tillige have til Følge, at man uden yderligere at byrde Communerne kunde formindste Afsløningssummen for Brofornsyderne ved ogsaa at sætte denne til det 20. Dobbelte, istedetfor det 25 Dobbelte af den aarlige Bøitse, hvilket efter Udvalgets bestemte Formening i hvert Fald burde skee.

Endeligen har man troet, at Genvendelse til Statskassen om Hjælp for en overbeholdt Commune ikke ganske maatte afføres. Bevilling af en saadan Hjælp vil være forbeholdt Afgjørelse for ethvert enkelt Tilfælde; den vil ikke blive forlangt eller givet, naar ikke særdeles Omstændigheder tale derfor. Der er for Udvalget saameget mere Grund til at foreslaae en saadan Tilføining, efterfom det er enigt i at udelade Henviisning til Hjælp af de nærmeste Byer, fordi denne, der er i Overensstemmelse med Forordningen af 29de September 1841. § 28, i sin Anvendelse vil findes uanstændig og mistlig, at benytte.

Den paagældende Commune vilde da kun have Amtsrepartitionsfondet at ty til, og der neppe erholde al den Bistand, den kunde have Krav paa.

Foruden de ommeldte, til Lettelse for Kommunen sigtende Forslag, har Udvalget endnu kun enkelte Forandringer at foreslaae.

Udvalget har meent, at den indbyrdes Afregning mellem Brofornsyderne og andre Sogneboere i den Commune, der overtager en Bro, vil lettes ved, at Brofornsydernes Afsløningssum ansættes til det 15 Dobbelte, imod at de ikke faae nogen Afkortning i den Andeel i Broens Indløsning, efter Overenskomst eller Skjøn, saaledes som i Udkastet foreslaaet.

Det maa indrømmes, at den af Udvalget foreslaaede Fremgangsmaade ikke er saa correct som Udkastets og ikke altid vil træffe det Rette, men Udvalget lægger særdeles Vægt paa at undgaae de Differentser i Kommunen, som en Afregning mellem de forskjellige Sognebe-

boere kan fremkalde. I alle de Tilfælde, hvor der bliver Spørgsmaal om Erstatning, har Udkastet henviist dennes Fastsættelse til særligen dertil af Retten udmeldte Mænd. Dette er ogsaa i Overensstemmelse med hvad der i mange lignende Tilfælde finder Sted, men efter Udvalgets Formening vilde de Paagældende finde en større Betyrrelse, ved at Afgjørelsen i dette Tilfælde overlades til Landvæsenscommissionskommissionerne, om hvem det tør antages, at de nyde almindelig Tillid og ere i Besiddelse af den til disse Forretninger fornødne Sagkundskab.

Sluttelig har Udvalget ved Tilføining til § 2 og 14 søgt at stille det klart, at det med den nærværende Lov ikke kan være Hensigten at stille Broeieren i et gunstigere Retshold, hvad Berettigelsen angaaer, end det nu bestaaende.

I Henhold til Foransførte foreslaaer Udvalget, at Lovudkastet vedtages med følgende Forandringer:

ad § 2.

Første Punktum. „Enhver paa — Bøiteens vedkommende“ udgaaer, og istedet derfor sættes:

„Enhver paa en mindre Landevei eller offentlig Bøite liggende Bro, hvortil der svares Broforn eller Bropenge, bliver at indløse overensstemmende med de i efterfølgende §§ fastsatte Bestemmelser.

Denne Indløsning skal finde Sted, for de mindre Landeveies Vedkommende af Amtsraadene inden 1ste Januar 1863, for de offentlige Bøites Vedkommende af Sognestanderfæderne inden 1ste Januar 1873.“

7de Linie: Efter „bortfalder“ tilføies „lige som ogsaa Indløsningen kan undlaades, naar Broen ved et nyt offentligt Veianlæg gjøres overflødig.“

ad § 4.

Sidste Afsnit: „Forfaavidt Kommunen osv.“ udgaaer.